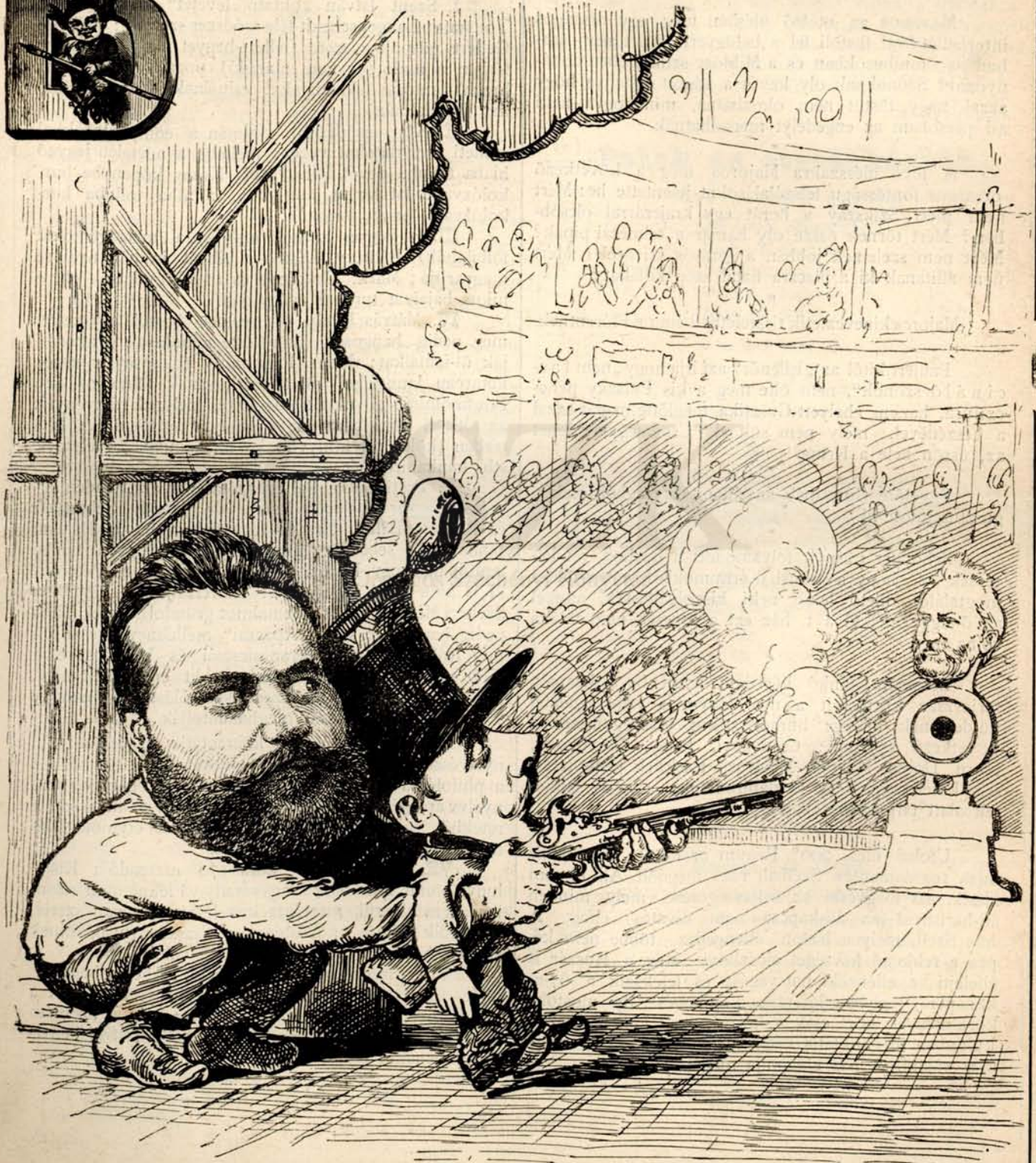

BORSSZEM JANKÓ

Sz... gyi. D... ő. Ne félj Guszti; te csak a képedet mutasd, hadd ijedjen meg a minister. Tüzelní én fogok. Megegnék, ha le nem lőnénk az ipsét. Aztán Pauler majora canamus és te leszesz az én állatitkárkám.

PARLAMENTARIA.

MAJOROS az utolsó ülésben még egy országos interpellációval füstöli fel a belügyért. Mért nem szabad az omnibusokban és a Miklósy szinkörében dohányozni? Szónoknak oly kevés a vágott dohányja, hogy azzal nagy füstöt nem okozhatna, minélfogva neki ad personam az engedélyt megadhatnák.

A jövő ülésszakra Majoros még a következő országos fontosságú felszólalásokat jelentette be: Mért nem méri Szikszay a borát egy krajczárral olcsóbban? Mért törnek össze oly hamar a selmeczi pipák? Mért nem szelelnék jobban a garasos szivarok? Mért nem állítanak ki a piacra fiatal szép kofákat?

Majoros kineveztetik tiszteletbeli Simon Flórentnek.

Paulert, kitől az „Ellenőr“ azt írja hogy „nem fascináló szónok“, nem ölte meg a kis Pulszky penezilusa, hanem ahelyett Gusztika meglötte magát azzal a beszédével, mely nem sült el. Csodafegyver lehet az, üssön bele a Krupp!

Egyelőre Gusztinak az államtitkárságból csak a guszthus jutott ki.

Schopper püspök folyamodott a házhoz, rendeltessék el, hogy a juliusi diurnumokból a becsületes megtalálót illető leldij neki kiszolgáltassék, amivel az ő ügye nélkül a t. ház ezt a kincset nem találta volna meg.

Borsszem Jankó kérvényt nyújt be a háznak, terjessze ki üléseit a nyáridényre is vagy legalább küldessenek ki egy humorisztikus országgyűlésre a következő egyének: Csanyágyi, Patay, Csávolszky, Horn, Dobsa, Miletics, Majoros. Ezeknek pedig tételessék köteletségévé az élelapirodalmat a nyári szünetek alatt tárgyakkal ellátni.

Utolsó ülés. 200° Réaum ur fölött. Fuzionális buza rozsdamentes. Szélibali rozs megdőlt. Aki el nem alszik, azt megveszi az ásitás görce, mely minden áll-harisnyát (az áll-kapcza nem divatos) elfog. A hüs Széll, mely a házon átlengedez, többé nem képes a rekkenő hévséget eloszlatni. Még a Huszár is elfelejti az ellenzéki hat vágást és lefekszik a 67-es kanapéra, melyben jól esik a pihenés. Ily mostoha körülmények közt csak a kormánynak kell dolgozni, különben megbuktatja vagy Gusztai vagy Lükő vagy más valaki. A ház elnapolja magát. Jó éjt.

Az akadémia disztermének freskói.

(A legutolsó közgyűlés határozata szerint.)

I. Szent István „oktató levelet“ ír fiának (a Toussaint-Langenscheidt-féle módszer szerint); mellette Gellért püspök a szent Gellért-hegyet alapítja; a háttérben a muló (de nem maradó) pogánykor (olvasd: krach) lantosai skandálokot csinálnak, azaz verslábakat skandálnak.

II. Könyves (Tóth) Kálmán a compilátorokkal eredeti buvárlatokat végez; mellette a névtelen jegyző hiába tanulja nevét följegyezni; Kézay köpenybe burkolózva tollat forgat, ami jobb, mintha tolluba burkolózva köpenyt forgatna.

III. A vegyes korból (melyben a „melange“-okat föltalálták) Báthory László a bibliát iródiák nyelvre magyarítja; Márk, Thuróczy és más krónikások chronikus bajajikat turóval gyógyítják.

IV. Mátyás király öt nyelven beszél egyszerre, még pedig hangosan; körülötte a tudósok gyakorolják ül-izmaikat; Janus Pannonius (magyar bajszos kétarcu Janusfejvel) saját spiritusának földolgozására Bonfinomitó társulatot hoz létre, melynek részvényeit az akkori pesti börze nem akarja notirozni. A háttérben (kölcson-) könyvtárak, akadémiai, egyetemek stb. kankaniroznak.

V. Pesti Gábor Ballagi szótárában az „akadémia“ szóra magyar kifejezést keres, de Tinódy Sebestyén és Balassa Bálint (dr. Kovács Sebestyén és Balassa János hires sebészek arcsképei szerint) úgy a fülébe lantolnak, hogy Komjáthy elküldi Pázmán Péterért, ki is ama lyrai Lindleyeket exorcizálja; a háttérben Szenczi Molnár Albert gőzmalmot gründol, Cserei János pedig barát lesz s az „Apáczai“ melléknevet veszi föl, míg Káldy György Verancsicsal és Verbőczyvel a jobb sarokban egy kis szolid ferblit eresztenek meg, pipaszó által adván kifejezést ékesszólásuknak, nehogy Toldy Ferencz állítását meghazudtolják.

VI. Révay Izsó által kifaragtatja magát s a többi nyelvészek társaságában nyelveket ölt egymáshoz a philológia tífjével s a Czuczor és Fogarasy czég nyelv arrogépén; háttérben Révay-utcaza válik a fekete retekéből, míg Verseghy saját nevének etymológiáját mélyen fájlalva virgácsal játszik.

VII. Kazinczy és kora (70 esztendő); Kisfaludy, amint iparkodik Nagyvárady-vá lenni, ami azonban nem sikerül, mert azt kell lesnie, hogyan szerelmeskedik Himfy ur Nöstényke kisasszonnyal, kinek szive sebére Vörösmarty „Fóthot“ dalol.

VIII. Széchenyi megalapítja a Széchenyi-hegy te tején levő Széchenyi-sétány Széchenyi-szigetének a kellő közepében a Széchenyi-szobrot, mely azonban olyan, hogy mindenki az alduna melletti Széchenyi-uton menekül tőle.

A bolygó zsidó a rozsnyói püspökhöz.

Nadságos pösböklében!

Bocsánatot kérem, csak egy egyszerű izraelitő schuszter vagyok és ün van egy hatalmas böspök és nem volna nekem korázi irni ünhez, ha nem volnék legoláb tizenyócz száz esztendővel öregebb mint ün. Ha én belépném ünhez, ün fölkelne a pöspöki székéről és mondaná: tesszen helet foglalni, majszter, bizomosan elfáradta az ezer esztendüs csovorgásba. Én mondanám: Óh kérem, tesszen megtartani a székét, mert a madjar koltuszminiszter ugy is nem todná azt kiráutani az un püspökfalatja alul, mint a hogy vóna kütelesége. De én mégis csaknem lépném be ünhez, mert vagyok egy szerény ember. Ha az ember sokat fordolt meg a világba, mint én, ha az ember ugy szólíthat meg a Dobsó Lojos oroságát hogy „fital ember!“ — ha az ember ösméri az üszes keresztenséget mikor még pugány volt, akkor az ember szerény és modestos és nem képzelgeti magának, hogy több mint a király és az állam, mint ün azt, magok között beszélvén, magamagának azt képzel. És ha a persah nevezi magát a nap testvéreinek, mondhatnám neki, hogy ez bolondság és ha százszor is befogdogolja az orrát a selem főgönyökbe. Ha valaki tizenyocczszáz esztendeig fotkossa körül a világba, akkor megismeri az ember az embert és tudja, hogy hadarja üszevisza sok „stuszt“, ami a zsidó balondság.

És így olvastam a „madjar Álomba“, hogy ün, méltótágos püsbek, aztat szolojtotta ki a száján, hodj a magyar karmány beszélheti amit akarja, ün „míg a világ világ lesz“ nem tágol. Ere ögy elkazajtottam magamat, hogy fogtam a czingolost ami nekem is van. Haszte gezéhen! Míg a világ világ lesz! Fogom én méltótágas uraságnak mondani: ha fog élni száz esztendeig, akkor is nem fogja elérni a világ végét.

Nekem volt szerencsém és alkalmam tömérdek embert ösmerni, akik mind nadjon hetvenkedtek és mondtak, hogy ök több mint minden más ember. Voltam theára meginvitirozva a Neronál, ami följójtotta Rómot ahoz a theához és gundolta magába, hodj ü a Jopiter sógora. Láttam VIII. János pápát — ami volt edj csinos kisasszon — és volt hatalmasab és sokal joban todta átkozni mint a IX. Pios. És mi lett VIII. János lányasszonyból? Ogyanasztat, ami lesz a IX. Pios.

Had adjam én a méltótágas urnak edj jó tanácsot! Ne kotözködjön sem az örök, sem a földi hatalomal. Hidje nekem, edj öreg embernek aki vadjok, nem használja semicse. A legreteneteseb Goliás is az Isten előtt csak edj kleines Goljás, a legvastagab püspök is csak edj falat az örökévalóságba. Vidjazza inkább, hodj a Rózsnyó ne ledje Rozsdnyó, hodj az infalibililitás ne legyen krach, és a dog ma ne járjon ebül holnap.

Edjebkint öröölöm, hogy a magyar clerikál-pitya edj bankot. Csak hogy ünük is belátnak, hodj az ödvöségre nem elég a szép szó, hanem köl a Krisztus.—^{po}: (ez azt jelenti apropó.) Ha ünük a Jézos szöletése óta edj krajczárt tették volna a bethlehemi takarékpénztárba, máma az üszes kereszténységnek szép kis summája volna. Csak tesszen otána számolni.

Ezek otán vadjok tiszteletel
alázatos földkerülő szolgálja

Ahasverus.

Dalok az országházból.

Csávolszky nótája.

(*Ad notam „Egyetértés.“*)

Meghalok, meghalok,
Még beteg sem vagyok,
Magyar Ujság mellett
Nyugodni akarok.

Nem lelek, nem lelek
Pénzt sehölse lelek,
Rottyos pénzvillágban
Meg sem születhetek.

Horn dala.

Megholok Bodáerrt, de nem a várráerrt,
Hej nem a várráerrt, csak egyik otezáerrt,
De nem az otezáerrt, csak egyik házáerrt,
Hej abban rrejtüzü pénzödjji tárrezáerrt.

Simonyi nótája.

(*A baloldal fölibe hegedüli.*)

Jaj de fáj,
Jaj de fáj,
Fáj a szivem érted rózsám!

Csernátóni.

(*Válasz dal.*)

Hiába fáj a szived,
Ugy sem leszek a tied,
Inkább leszek a másé,
Azé a kis deáké.

Simonyi 2-ik nótája.

(*Öibe fogja Csávolszkyt, Mileticset, Babest*)

Három csillag van az égen egy sorba,
Három szeretőm van nékem másforma,
Három között (*Csávolszkyt megezuppantva*) ezt az
árvát szeretem,
Csernátóni árván hagyta énnem.

Három levele vagyon az epernek,
Három szine van a szegény balszélnek,
Szétszakasztom az epernek levelét,
De nem tudom kinek valljam a színét.

IRODALOM.

„Csalhatatlan szerelmeim“.

Tóth urnak a „Főv. Lapok“ jul. 1-ei számában megjelent dogmatikus zöngeménye nyomán. —

Szerelmeim, óh valóban
Ti boldogok voltatok.
Lábaimnál játszadoztak
Számos földi angyalok.

Kit szerettem, szeretett mind
Valamennyi szép leány:
Kifogtam e tekintetben
A föld minden férfián.

Ha krumplicért esengtettem,
Barackot adták nekem.
Megejtette valamennyit
A bolond nagy szerelem.

Szinte vágytam, hogy már egyszer
Ne örüljenek belém —
De mikor hát olyan szörnyen
Kedves fiu voltam én.

Mit Lovelace, mit don Juan! . . .
Hozzám fogva bíblikri csak!
Ők keresték, én találtam
A mézédés oszlokat

Csak úgy potyogott blembe
Bódult lányok serege.
Azt se kérdező szegényke
Valjon hát szeretem-e?

Kerestem a nem viszonzást,
A szívbéli zivatart,
De hiába, a kis loba
Nem szeretni nem akart

„Ugy fogtam hát rá a versben
Hogy ez, vagy az nem szeret.
Jaj pedig hát a szegénynek
Szíve majdnem megrepedt“.

„Ifjú fiatal koromban“
Volt ez így, szép olvasó.
Akkor éltem arany korom —
Amde megjött a vas, óh!

Elmaradt a virágzápor
Egy kis galy ha hullt reám.
Barackot ha kértem, függét
Adott az a kis leány.

Ellenállhatatlan Czézár
Most elbűsul, kesereg:
A könyörgés talyigáján
Dala vékonyan nyéckereg.

Valljon mi lehet az oka,
Hogy elmúlt a szép tavasz?
Szól a szellő: ősz vagy te már,
A kulcsodat beaddsa már,
Ne muzsikálj, vén bibasz!

A fővárosi virágtenyészdékről.

Ezen ujonan szervezendő intézetekről a következő részletek jutottak tudomásunkra:

Tekintettel arra, hogy Budapesten néha jégeső is szokott lenni, mely, fájdalom, nem mindig talál elegendő működési térre: a város elhatározta, hogy üvegházakat fog építtetni, miáltal a jégeső hihetőleg a fővárosba lesz csálható, úgy hogy a most uralkodó jégszükségen segítve leszen.

Ezen üvegházakban a ritkább virágok lesznek tenyészendők, melyek közé a következőket sorozhatni: paréj, cziczafark, csalán, ráctövös stb. Mindezen virágok hajdan kövezetünkben dusan tenyésztek, de fájdalom azon oktalan irtási düh, mely hazánkat nem-sókára minden erdőségétől meg fogja fosztani, e növényzetet is kiirtotta, úgy hogy most sietünk kell hegyeinket újra befásítani és kövezetünket bedudvasítani.

A közönséges kerti virágokról egészen le kell tennie a városnak; mert ha rózsát ültet, Nagy Mihály ur ezt Rósa Lajos ur kitüntetésének fogja venni, gyöngyvirágot a Gyöngyössy ur nepotismusa gyümölcsének fogja kiki tartani, ha nefelejts lesz, a „Családi Kör“ fog a városra támadni, hogy mért nem őt ültette, holott ő sem felejtene el a város számára virágzani, sőt ha burjánt látnának valahol az utcén, akkor is Burián képviselő urat okolnák érte.

Mindazonáltal nem lehet megtiltani Fuchs főker-tész urnak, hogy fuchsiákat ne ültessen; hisz ugyanis minden növény azzá lesz, ha ő ülteti.

Melegágynakat szintén fognak létesíteni; már csak az éjjeli rovarok tenyésztése végett is, mint a eleyeknek vérszopása a közönséget mindenféle czúslá-gos dologra legjobban előkészíti.

Különös figyelem fog fordíttatni az oltásra, így például a mákvirágnak ugorkafába való oltása, mely eddig csak magánosok részéről gyakorlatotott, ezentul a közügy érdekében fog megtörténni.

A nemzeti színház azon kérelmét, hogy ezentul a „Liliomfi“-hoz szükséges liliomot neki a város ingyen szolgáltatssa, ezen új rendszer mellett szintén figyelembe lehet majd venni, s így a fővárosi virág-tenyészdek mindenképen czélszerű és üdvös intéz-ménynyé fognak fejlődhetni.

Az igazságügyi enquéteből.

— A kuleslikban meglesté Borsszem Jankó, —

Pauler Tivadar. Uraim, mit csináljunk perrendtartásunkkal, amelyre azt mondják, hogy ros. Megsüssük-e, megfőzzük-e, megtoldjuk-e, megheréljük-e és kifoltozzuk-e, — vagy pedig egyszerűen agyonüssük és kidobjuk az ablakon? Szóval, az a kérdés, hogy novellát írjunk-e róla, vagy pedig regényt? Magától értődik egyebiránt, hogy az értekezlet tagjai nincsenek a kérdéshez kötve, hanem beszélhetnek arról, amiről tetszik.

Halmosi Endre. Én nem irok sem novellát, sem regényt, s általában ellene vagyok minden írásnak. Scripta manent, én pedig nem maradni, hanem haladni akarok; s ezért ki akarok törölni perrendtartásunkból minden írást, ha szentírás is, és a szóbeli eljárást akarom behozni.

Ráth Károly. Perrendtartás! kérem ez már magában absurdum. Ahol per van, ott nincs rend; és ahol rend van, ott nincs per. Ne akarjuk tehát uraim a kört négyzögiteni és tartsuk meg a mostani eljárást, amelyik mellett a bírák sem szakadtak meg, az ügyvédek is megéltek, a felek sem haltak mind éhen. Hanem azt igen is pártolom, hogy ahol lyukat találunk, azt befótozzuk.

Fabinyi Teofil. Mindnyájan felekezeti valláskülönbség nélkül megegyezni látsunk abban, hogy végleges perrendtartásul a szóbeliséget volna tán jó behozni. De hát uraim, ki kezdené a dolgot a végén? Ki akarná tehát már most kezdetben a végleges perrendtartást behozni? Mert mit csinál akkor az ideiglenes kodifikomadtatermetteccionalis komissió, ha egyszerre végleges törvényeket hozunk? Siessünk lassan és kellő óvatossággal. Haladjunk egyenesen jobbra és balra; és okvetlenül eljutunk valahová.

Giczei Samu. Miután itt nem vasut-gründolásraól beszélnek, szakértőnek magamat nem tarthatom. Azonban miután a választás novella, regény, vagy szóbeli szavallás között van: azon életrevaló indítványt teszem, hogy szakértőkül Degré és Jókai képviselőtársaim, valamint Molnár György művész ur meghivassanak. *(Az indítvány büszkén elvettetik.)*

Brode Lipót. Én ügyvéd vagyok kérem, s így tudom, hogy a perrendtartás legnagyobb baját a végrehajtók képeznek. Kérem, önök nem is képzelnek, hogy mily szörnyő emberek ezek. Valahányszor egy végrehajtó bejön, mindannyiszor a mellényem zsebébe kell nyólnom 20 krajczárért. Hát nyól vagyok én? Nemcsak tíz mellényem, de az oldalbordám is elkopott egy év alatt. *(Egy hang: Tartsa a pénzt a nadrágja zsebében.)* Kérem az még veszedelmesebb, akkor inkább az oldalbordám kopjék. De e helyett mégis jobbnak tartanám a végrehajtók eltörlését.

Környey Ede. Nagymsgú tnácskzmány tisztlt mniszter! Éns gyvéd vgyok; s e mllett a jogászbliséget pártolom, és nem kvéssé örlök annak, hogy itt is bszélhetek. *(Szónok egy félóráig beszél, az enquéte alszik.)*

Vavrik Béla. A szóbeliségről a németek nagyon sokat irtak; ez is bizonyítja, hogy nem életrevaló; mert ha az volna úgy, pártolói legalább nem irtak, hanem beszéltek volna róla. Különben is kérem, a bírónak két keze és csak egy szája van; amiből önkényt következik, hogy kétszer annyit végezhet írásban, mint szóval. És végre tisztelt tanácskozmány, mitután magam is bíró vagyok, tudom, hogy e mibirói karunkban mily kevés a képesség és hogy a szóbeliség nehézségeivel nem fog megküzdhetni.

Szilágyi Dezső. Ha halálbüntetés terhe alatt meg volna tiltva szólni, akkor tán nem is tenném azt. De így leküzdöm magamban a beszéd iránti ellen-szenvet annál inkább, mert kedves barátomat Vavrik Bélát lefőzhetem. Vavrik barátom lehet jó ikes ige, de ros. logikus. Ő nagyon tragikusan fogja fel a szóbeliség nehézségeit. Én láttam Angliában a szóbeliséget; láttam amint a kvinsz bencs bírása rostbeefet és krumplit eszik, sherryt iszik, azalatt míg a felek előtte tárgyalnak, daczára annak, hogy csak egy szája van. Mert abban is téved Vavrik barátom, hogy a bírónak a szóbeliségnél a szájára van szüksége; a bíró ott csak hallgat, füle pedig kettő van neki, ép úgy mint keze, azzal a különbséggel, hogy hallani mindkét fülével hall, de írni rendesen csak egyik kezével tud. A rostbeefet és sherryt, vagyis hazai viszonyainkra alkalmazva a rostélyost és hegyaljait, a bíró csak azon időre távolítja el szájától és szájából, amikor az ítéletet kimondja. Ily felfogás mellett a magyar bíró is meg fog küzdeni a szóbeliség nehézségeivel.

Pulszky Ajaxl *(bedugja fejét az ablakon.)* Engem ugyan nem hittak ide, hanem azért mégis elmondom . . . *(Pauler az ablakra néz és Pulszky eltűnik.)*

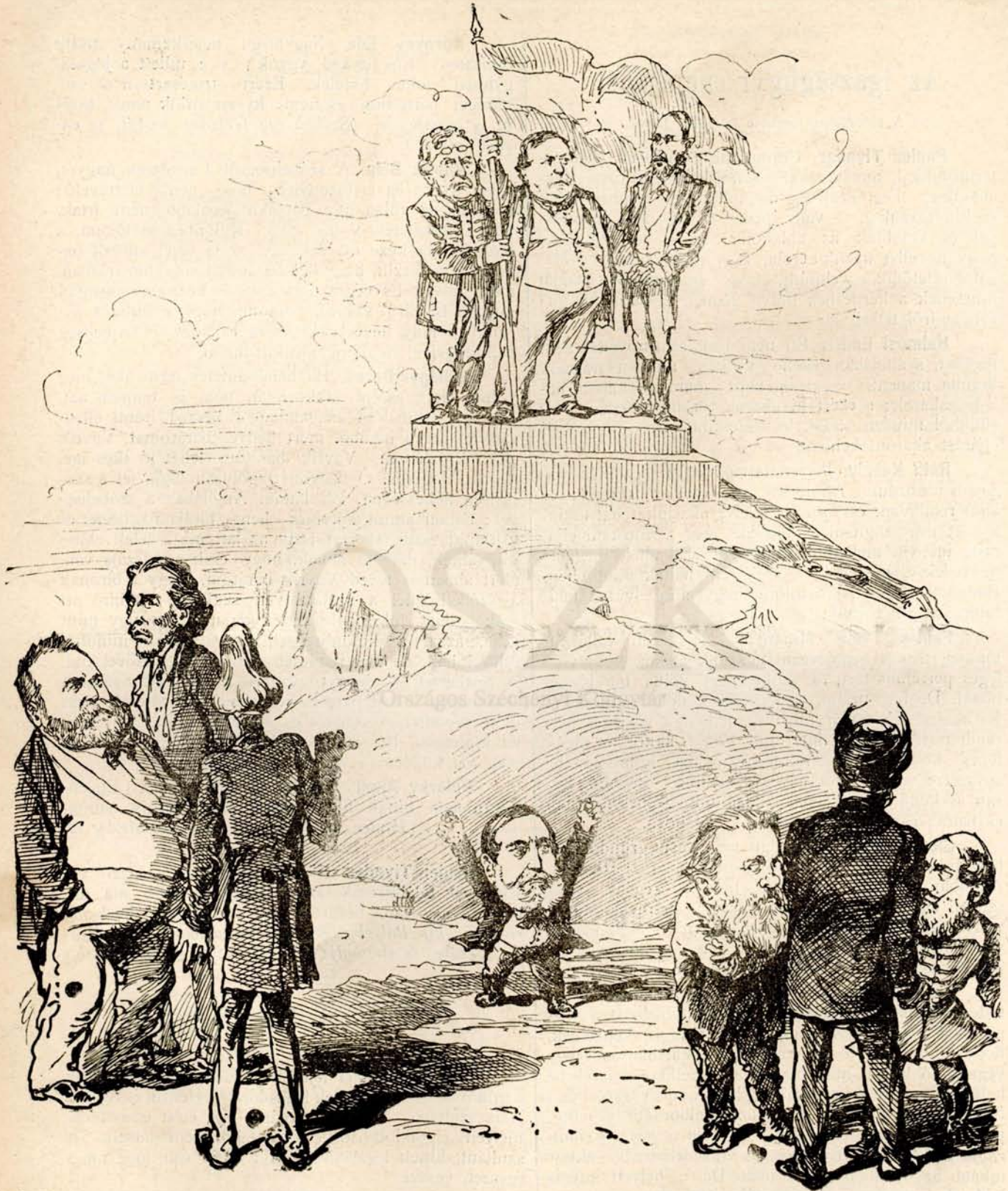
Pauler Tivadar. Miután a különben elágazó vélemények találkoznak azon pontban, hogy ma retentő meleg van, bezárom az ülést. *(Az értekezlet eloszlik; kis Pulszky bemászik az ablakon, beleül Pauler székébe, és elmondja véleményét a tintatartónak.)*

Fejedelmi baj.

— Egészségügyi jelentés. —

Egy idő óta két fejedelem tüzetesen foglalkozik a trónörökösödéssel. Ezek frohsdorfi V. Henrik és Abdul-Aziz szultán. A kettő néhány nap előtt emiatt oly mélyen elgondolkozott, hogy fejök sem látszik. A szultánt, kinek legalább trónusa is fia van, még nincs egészen veszve.

A végletek találkoznak és — restellik.

S - i. No ugyan, szép kompáriába keveredtünk.

Csanyányi. Mindegygyy! Csa hogy azt az átkos kauaurrmányt megbuktathassuk.

Si - nyi. Azt se gondoltam, hogy azokkal pendüljünk egy húron,

A kiállítás magyar osztályában.

— Tény. —

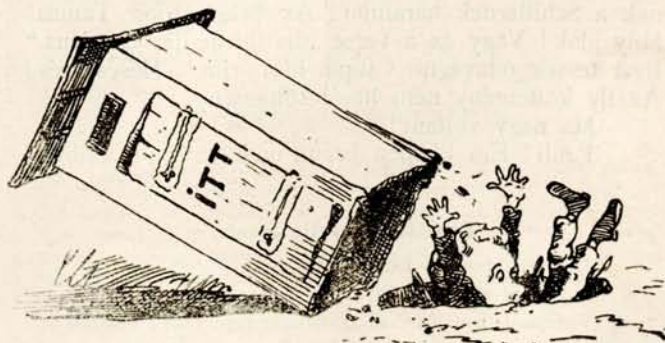
Országos Széchényi Könyvtár

Poznerkárolojos (egy darabig magyarul egyetmást a belga királynak, midőn távolról meggillantja a bizottság egyik tagját; integet neki s odakiáltja:) Jüjjön hamar Herr von Herzfelder! Hadd motatom be ünöket egymásnak. (A királyra mutatva előbb:) Ő felsége a belgói király — Herr von Herzfelder.

Pulszky Ajax

nekifeszül a „kabinétnak“, hogy azt megbuktassa.
A kabinét valóban

fölfordul, és Ajax azon verembe esik, melyet nem is maga ásott.

Titán Laczi a „koronában.”

Nemzedék! Ide mellém!

Csak kezet tudjatok csókolni Csengerynek, akkor lesztek halhatatlanok. Csak ő juttat be a Kisfaludy-társaságba.

Mert hisz Aranyt is csak az ő protectiója tette nagy poétává.

Király asszony szája

Kipállott hajnalra

Cselő csákó rózsabimbó,

Szőeske, tücsök, papsajt.

Hát ez poézis? Ilyet százat ereszték egy nap.

Nem köll autoritás! Az a mérges kis Gyulay, akárhogy ágaskodik, még is csak a hónom aljáig ér. Törpe, a kit megvetek. Csak a holtakat élteszük! Az a Burnus Róbert! Mily erő, mily egetvivő izmosság! S annak a Schillernek haramjái! Az öreg Moor Tamás! Mily alak! Vagy ez a verse „die Ibiche des Cranicus.” Ilyet tessék odavágni. Csupa hím rím! Mesés esés! Az ily költemény nem hasáb-töltevény.

Ma nagy voltam!

Pauli! Ein kleinen braun und gestoppte csibuk!

Ernestus in pelle leonis.

Tajtékzik, tombol, fogait viczorítja, üvöltöz.

Ártani még sem tud; mily fenevad lehet ez?

Vadesasi, nem fenevad; csak cerszagu bőre: oroszlán!

Adj neki jó legelőt s czammog a nyájad után.

Borosta.

Mokány Berczi

a dombszögi casinóban.

Püf neki!

Még csak ez kellett! Están bácsi, meg az a másfél báró egy akolba kerültek. A bort meg a szentelt vizet egy zsidó méri! Senyei, Apponyi, Simonyi, Sanyi, csupa nyi, szakadjon bele a nyü! Nekem nem kell! Vigyék üket pórázon a bethlehemi szent jászolhoz.

Azt a Deákot is mi lelte? Meglódult a járomszöge? Hogy búttak a szüre alá Tisza Kálmány, meg Ghyczy Kálmány! Tán szopnák is, ha tejelne az öreg. Hogy rákaptak a maszlagra!

Nyalják hát, ha rácsavarodott a szájuk.

Csak azt szeretném tudni, ki lesz már ezentul szabadelvü párt! Mert én nem hiszek egyben sem, ha ugy kántál is, hogy meghajlik bele a fehér barátok tornya!

Hadd szólják hát az a csöndes!

ÁRTATLAN BESZÉLGETÉSEK.

— Jókai és Horn közt. —

— No Edele, fordultak a dolgok.

— Forrdolták azat igaz, de nem todom Moriczleben, háttal vannak e hozzánk, vagy szembe?

— Szembe gyerekem. Sőt az egyik tárca rád is néz!

— Rám néz; wie heiszt rám néz?

— Rad néz Edus, de nem lát meg.

*
— Kucoricza Szilárd és Gyári Áron közt.

— Gewalt!

— Nu micsoda? Mért gewalt?

— Hát az a 6 million amit köldött Madjarországba bele a nationalbank!

— Hagyj el; evel ne csinálj lármát. Ez az a egy jufa, a kinél meglátonk a sötétséget.

CLERICÁLIA.

≡ Mac-Mahon értesülvén a pozsonyi biblia-fosztogatók nevezetes buzgalmáról, nehányat meghítt vendégszerepre Franciaországba.

*

△ Miféle katolikus sportsman lovalta föl a pozsonyiakat? Ki más mint Apponyi gr. az ő „Katholik“ czimű istenlován.

*

+ A „Magyar Állam“ figyelmezteti a kedélyes pozsonyiakat az ottani zsidóváros aesthetikai tekintetéből meg nem tűrhető síkatoraira. Ki is dolgoz egy kitűnő tervet, hogyan lehetne e rozszant részt költségkímélés czéljából ingyen munkával lerombolni s helyébe egy új boulevardot építeni -- boulevard des Capucins-t.

*

Bizonytalan, vajjon nem fogja-e Anglia a pozsonyi sértegetést a nemzetközi béke megzavarásának tekinteni s amint Atchin alá flottát küldött, mely a várost meglövéldözte — Pozsony alá egy babbal jólakott matrózt küldeni, aki . . . Babbal a papra!

*

Kérdések a szent atyához.

Miután Hegel fia az „eretnek elleni törvénylátást“ indítványba hozta és Schelling fia az új porosz sajtótörvényt megszerkesztette: mekkora lehet öröme Kantnak és Schopenhauernek, hogy nőtelnek maradtak?

*

Ha ama német faluban gyakorolt ugráló proceszsió Róma előtt kedves dolog, miért nem átkozza meg mindazokat, akik a balhát megölik?

*

Mennyivel tűrhetőbb szent atyaságod fogsága a Vaticanban, mint az inquisitio áldozatainak tömlőcze?

Ráfogás.

Azt mondják, hogy Están és Sanyi csak midőn lakásukba érkeznék — Urnek magukhoz.

CSODABOGARAK.

— A bécsi „Tagblatt“ hírdetéseiből. —

„Ersek új váni Sárközy Lajos Szintestagjaiva! itt Működik a kivilágítás a Práterben aval Fiskerdaig ur vendéglőben és igen nagon megvannak elegeddel az közönség nélünk és jó új danabokkal működünk.

*

— Vidéki novella-író előfizetési vészharangja —

„Vihar után.“

A vész szava elhangzott . . .
Nem is volt talán több az egész álomnál; rémes, sötét vi-
zió nál . . . *) melyből pusztulásra ébredénk . . .

Május 10-ke elmúlt.**)

Csak fájó emléke maradt meg bennünk s a szegény embe-
reknél a nyomor. — —

A könyörület nemtőjének szivében viszhangra kél a kin-
jaja . . . †) könyörüljete!

. És kiben sziv van és irgalom segítetek!

(Az egész oda lyukud ki, hogy testék praeumeralni! Meg-
indító különben azon szerénység melyet az ifju óriás a többi írás-
jel iránt tanusított, Sem zárjel, sem idézőjel s csak két fölkiáltójel.)

*

— A magyar „Bazár“ legutóbbi számából. —

Divattudósítás. „Egy második öltözet Tunique
kék vászonból, az allj écrue vászonból, minden fodron egy vászon
részutt fehér himzéssel, hasonló részutta k voltak alkalmazva
a Tunique körül“ S ez a nyári idényre szól. Nyilván szeren-
csés részutazást is kíván olvasóinak a szerkesztő, ki hogy
szabó létére nem tud írni, természetes, de hogy richard lé-
tére ily pauvre, már ez sajnos. A lapot áldja meg Alter, Mo-
naszterly és Kuzmik szentháromsága és fodrozza föl a szerkesztőjét.

*

— Legelő-betiltási Hirdetmény. —

Közhirre adati minden marhát tartó Gazdának, legyen az
ökör vagy ló, hogy máj naptól kezdve a kis páston legelni tilos.

*

— Szaktudomány. —

A szarvasmarha ennek fajta és külemtana“
stb. írta Engelbrecht Károly a keszthelyi m. k. gazd. felsőbb tan-
intézet tanára. — 1. Lap. „Mind sz lidített állat hagyá el Noé
barkáját, (a szarvasmarha) és a hová fiai letelepedtek, mint igen
hasznos állatot magokkal vivék, s azóta is, bárhová tevő az ember
először lábait, a szarvasmarhát már megszelídítve találta“.

139. Lap. „az ujonszűiött borju“.

237. „A tejkezelése fejés előtt és után“.

Ez a m. k. gazdasági felsőbb tanintézet tanára nem arról
nevezetes, hogy jeles szakiró, hanem igenis az által tűn ki, hogy
azon német munkát, melyből e könyvet kiírta, ócsárolja. Nincs
egyéb hátra, mint hogy e férczelményt a m. k. oktatásügyi ministe-
rium rendes tankönyvül vezesse be a gazd. tanintézetekbe. Olva-
sókönyveinek sikere után — melyről e lap meg is emlékezett —
bizvást várhatjuk ezt. C—s.

*) Már miért nem inkább vizilónál?

**) Epen 56 napja.

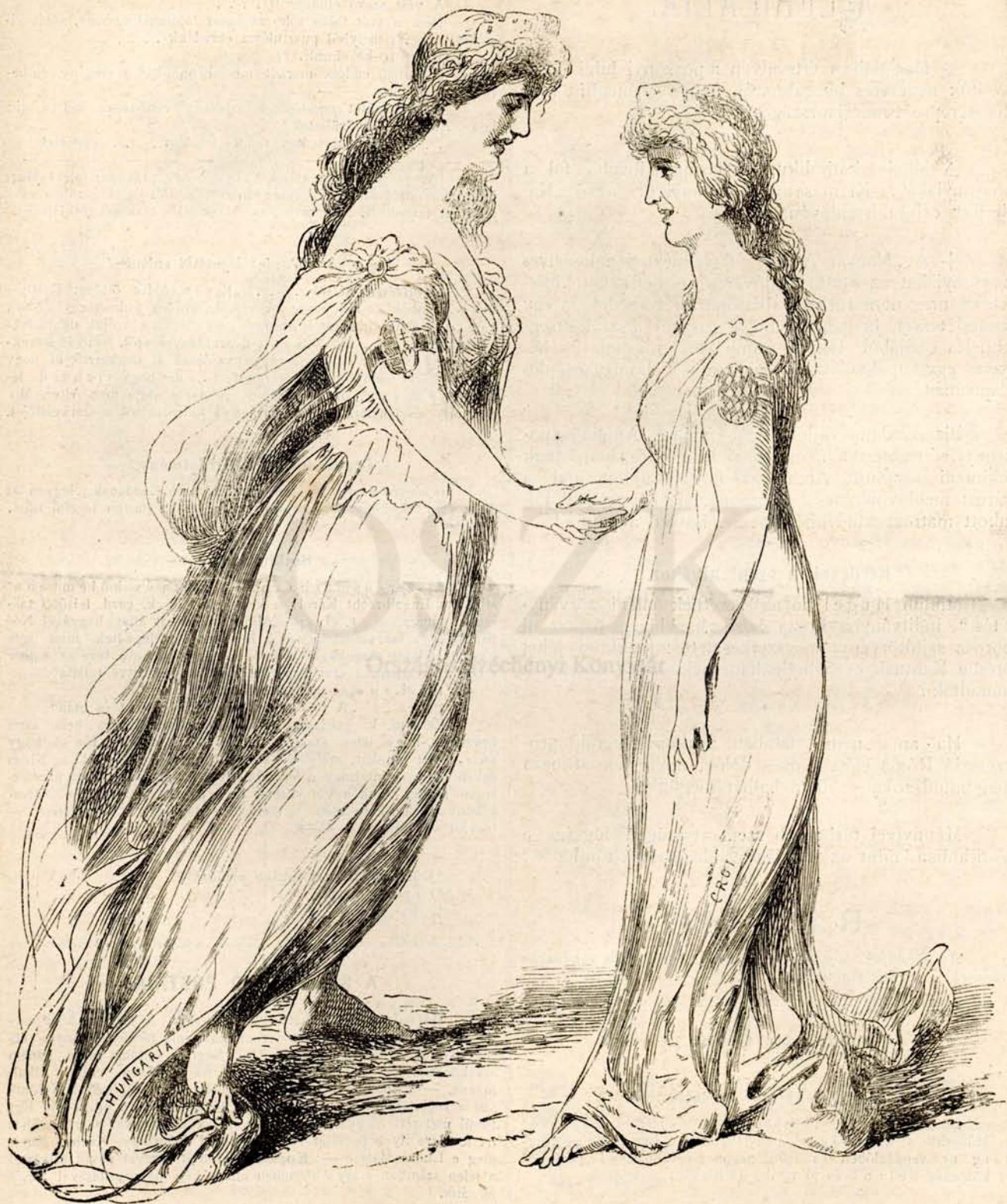
†) Ja, ja!

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

Borosta. Mint láthatja, ön csalódott, A másikat köszönet-
tel vettük, de előbb be nem sorozhatjuk, míg megfejtését nem vet-
tük. Kérjük. — **Lakóca, S. Régi.** Nem az adoma maga, hanem
alkalmazása. Ez sem volna még baj, ha elmésen volna alkal-
mazva. — **Pápai esodabogarasz.** Miért nem többször? Külön-
sen a régi tajtaból. — **Györbe.** Valóban messzire jutottunk. Egy
többül metszett magyar város magyar lakósa magyar szerkesztőhöz
írt levelére ilyen pecsétet rak: „Michael Döbrössy, Raab.“ Rugja
meg e Ludas Matyi. — **Kopasz.** Hasonlót tárgyal egyik cikkünk
a jelen számban s így a különben elmés kép megrajzolásával későn
járnánk.

Kiegyezés.

— *Bis repetitum.*

Talán most állandó lesz.

Margitszigeti gyógyfürdő

Budapest főváros közvetlen közelében.

35° R. meleg artézi forrás — Porzellán és márvány kád- ugy kőfürdők zuhany készülékek — nagyszerű kert — kitünő lég — 200 teljes kényelemmel berendezett szoba — társalgási terem — kül- és belföldi lapok — naponta zene.

Kóralakok, melyek ellen a Margitszigeti hév-víz kedvező eredményel használtatott:

Köszvény — az ízületek, az izmok, a csonthátyák és ideghüvelyek idült csúzza, idegbetegségek és pedig a) csúz, köszvény, erőművi hatás, ólommérgezés, hagymáz és diphteria után fellépő hűdések, b) zsábák, c) görcsös állapotok, d) méhszendi bajok, — görvénykór mirigy-dagokkal és gnyedéssel — idült borbetegségek — csontbántalmak, angolkór, csontszú — ízületi bajok — fekélyek és külsértéseket követő elváltozások, fájdalmas hegek, merevség, hűdések — huykövek és vizeleti nehézségek — méh- és hüvelybántalmak, méh-tömület, hószámi rendellenesség stb.

Bérletekről, ugy a fürdő- és menetjegyeknek együttes váltásánál árelengedés adatik.

A szigeten lakók ugy a fürdő- mint a menetjegyeknél előnyben részesülnek.

A fővárossal óránként kétszer gőzhajó közlekedés.

1873. nyári idény megnyitattik május 1-én.

Megrendeléseket lakásokra átvesz a Margitszigeti felügyelőség a Margitszigeten, utolsó posta Ó-Buda.

A Margitsziget igazgatósága.

(Utánnymot nem díjaztatik.)

A HAJ ISMÉTFESTÉSE.

Egyetlen érem a parisi (1867, London (1871), Havrei (1868) világtállitásoknál. Egyedül 6 hatalmazva az 1873. bécsi világtállitás francia bizottsága által.

TÜNDÉR-VIZ

GENERAL-ENTREPOT Paris, rue RICHER N° 43 EAUDES FÉES de Mme. SARAH FELIX.

A fej-haj és szakáll egymásután ismétfestésének kérdése a tündér-víz által véglegesen meg van oldva. Egyedül a tündér-víz tartja meg mindazt, a mit ígér; eddig arstott nagy sikerrel, melyek kedveltését megalapították, valók; nem a hazugság és nyegleség csalképei. Mme Sarah Felix, a nagy tragéd hősnő Rachel nevére, a valódi tündér-víz egyedüli tulajdonosnője. Ezen czég egyedül már elegendő biztosíték az évek óta híres tündér-víz jeles voltáról. — Egy tíz gese 3 frt.

Mindenki előtt használható, a nélkül hogy a czél elárultassék.

Főraktár Ausztria-Magyarországban:

Bécsben Larcanges F.-nél, Rauhensteingasse 10.

Az eredményért kezeskedünk.

Kapható minden illatszertésnél, fodrász- és gyógyszerésznél.

Előfizetési felhívás a

„BORSSZEM JANKÓ“

képes élezlapra.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj: Negyedévre 2 ft, fél évre 4 ft, egész évre 8 ft

Előfizetési felhívás a

„KIS LAP“

sok gyönyörű képpel megjelenő gyermek-folyóíratra.

Megjelen minden vasárnap 16 oldalon.

Előfizetésiára: Negyedévre fr. 1.20, fél évre 2.40, egész évre 4.80

Mosópor.

Angol patent-mosókrystal Brass Guillame és társától Londonban.

Ezen kitünő praeparatum bármilyen, még festett szövetek mosására is használható és minden eddig ismert fehérnemű-tisztító szer ellenében azon előnnyel bir, hogy félannyi idő és munkaerő s így félannyi égetőanyag és költség mellett, a fehérneműeknek a legnagyobb tisztaságot kölcsönzi anélkül, hogy azokat megrongálna.

Az angol mosókrystal tehát általános kedveltségben, és a hol egyszer használtatik, állandó alkalmaztásban részesül, mi mellett legjobban a rövid idő alatt eszközlött nagymérvű eladása bizonyít. Majdnem két évi kísérletképeni eladás után ezen czikk főraktári jogát a magy. korona országai számára megszereztük és azt ang. s. 4 1/2 s 9 latos csomagokban a legjutányosabb árak mellett szolgáltatjuk.

Megbizások pontosan és csak az ár utánvétele mellett hajtának végre.

Pozsony, 1873 májushan.

Wimmer József fiai,

fűszer-, anyag- és festék-árak kereskedése.

